ข้อความเก่า ยกมาแสดงด้วยแบบของ กูเกิลเอกสาร
เรื่อง <u>นโยบาย และการเตรียมเกี่ยวกับการอ่านพระไตรปิฎก</u>

-อ่านเพื่อตรวจทานข้อความและการถ้อยคำ
-อ่านเพื่อรู้ความ ตามความหมายที่พระไตรปิฎกแสดง
-อ่านทั้งหมด 91 เล่ม

อุปนัยกำหนดการอ่าน เทียบเท่ากับการสังคายนาตนเอง

- การสังคายนาครั้งแรกใช้เวลา 7 เดือน (500 รูป)
- การสังคายนาครั้งที่สองใช้เวลา 8 เดือน (700 รูป)
- การสังคายนาครั้งที่สามใช้เวลา 9 เดือน (1,000 รูป)

โดยประมาณแล้ว ก็ควรลงแรงใช้เวลาอย่างทุ่มเทดั่งแบบอย่างของพระสังฆาจารย์ท่านได้กระทำมาไว้ แต่ว่า ในสมัยปัจจุบันมีไฟฟ้าส่องสว่าง ก็น่าจะฉับไวและทั่วถึงดีกว่า แต่สายตาอาจโดนทำลายได้ เพราะที่เรามุ่งมั่นจ้องจะรู้ด้วยอยู่นี้ เราอ่านได้มาจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจมีผลทางทำลายเซลล์ที่ละเอียดของตวงตาและร่างกาย

เมื่อเป็นเช่นว่านี้ เราควรต้องดูไปตามสภาพปกติ แล้วเทียบดูตามเหตุการณ์ต่างๆ จึงดีกว่า ว่าต้องเป็นโดยพอประมาณ ดูว่าในสภาพปกติของสภาพการณ์ของความพอเป็นไป ของภูมิรู้ ภูมิคิด และภูมิแห่งการกระทำของตน ดังว่า เราทำเพียงนี้ เพราะเหตุเช่นนี้หนอ นั่นแหละเรากระทำอยู่เป็นต้น

ดูทีว่า น่าจะเป็นไปได้ ที่จะอ่านได้อย่างน้อย ที่สุดๆ (อ่านด้วยตรวจด้วย) คงควรที่จะพอเหมาะที่ วันละ 20-60 หน้า เป็นตั้งเป็นเกณฑ์

เพราะเทียบดูว่า คราวที่เคยจดจำและท่องสวดมนต์เช้า, เย็น เราถือสวดที่เป็นการอ่านอย่างนั้น ก็ประมาณ ท่องไว้แล้วอยู่ประจำการสวดที่**สภาพการอ่านที่ 20-60 หน้า นี่แหละ** ในข้อนี้ เราดัดแปลงมาถึงตรงที่การวัดเวรในเรื่องของการอ่านพระไตรปิฎกทั้งหมดให้ได้ แล้วเตือนตัวเอง ไว้ว่า เราควรอ่านตรวจอ่านทวน เทียบสู้เปรียบการสวดมนต์ที่ทำมาแล้วนั่นแหละ **(เพราะเดี๋ยวนี้ไม่ได้กราบรูปเคารพและไม่ได้สวดมนต์โดยไม่รู้ความหมายอีกต่อไปแล้ว)** แต่ถ้าแต่ละท่าน ท่านใดท่านอื่นจะอ่านตรวจทานไปได้มากกว่าดังที่แจ้งไว้นี้นั้นก็ดีมาก ข้าพเจ้าขอให้เป็นไปตามแต่อัธยาศัย ข้าพเจ้าขอโมทนาคุณเห็นด้วย

ว่าดียิ่งนัก แต่ข้าพเจ้าเตือน
ตนเองว่าไม่ควรจะน้อยกว่า
20-60 หน้า ดังนี้แหละ

เพราะว่า ถ้าสู้ไม่ถึงที่ ที่เรียกว่า
เสียสละ (เพียรพยามศึกษาเล่า
เรียน หาทางหลุดพ้น) จิตใจก็
คงจะไม่สบายเท่าไหร่นัก สู้ไม่รับ
ไม่ทำไม่อ่านเสียเลย (ดูหนัง ฟัง
เพลงไปตามเรื่องไปเลย ไม่ต้อง
สนใจ) จะได้ไม่ถูกค่อนขอดกล่าว
โทษต่อกัน ว่า ที่จะหาอ่าน หา
ทางศึกษา เรียนรู้และปฏิบัติมา
สั่งสอนกัน นั้นจะพอได้ทำอย่าง
คนตั้งใจจริงหรือเปล่า

นั่นแหละ บอกจากทางนี้ไปถึง
ว่าอ่านอยู่นี้ ว่าอย่างนี้

ใน**พระไตรปิฎก 91 เล่ม** รวม
อักขระอักษรมากมาย ถ้าบวกลบ
ไม่ผิด รวมทั้งหมด**มีประมาณ
62,000-63,000 หน้า** นั่น
แหละ อยู่ในราวประมาณนี้ และ
ในการอ่านถ้าตั้งต้นอ่านแต่
อย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่นานนักก็
เบลอ เพราะว่าข้อเรื่องนั้น ไม่
ใคร่ตรงความเคยชินและความ
นึกคิด ที่จะสามารถเพลิดเพลิน
หรือเข้าใจไปด้วยได้ เช่นนี้ แล้วก็
ละเลย

ข้ามไป แล้วก็ตรวจหาคำผิดไม่
พบ ต้องกระตุ้นหาใช้วิธีอ่านสับ
ไปสับมา คือ อ่าน พระอภิธรรม
บ้าง พอกำลังอ่อนลง ก็เวียน
เปลี่ยนไปอ่านข้อเรื่องพระสูตร
เพื่อกลับสู่บทกลางๆ ในทางที่จะ
ให้นึกคิดค้นคว้าต่อ แล้วกลับมา
อ่านพระวินัย ที่ช่วยได้มาก นั้น
ต้องใช้การค้นคำในเว็บไซต์ เพื่อ
หา ในส่วนที่สะกิดใจ อยู่เป็นระ
ยะๆ

ไม่เช่นนั้นแล้ว อ่านไม่ทนไม่ทาน
อ่านได้ไม่กี่หน้าก็ต้องเลิก คือ
ต้องตั้งไว้ว่า อ่านพระสูตรไม่ไหว
ก็ไปอ่านพระวินัย อ่านพระวินัย
ไม่ไหว ก็ไปดูทางพระอภิธรรม
คือกำชับตัวเอง ว่าให้ยืนระยะ
เพราะที่ต้องตรวจมี มาก และถ้า
ตรวจเรียบร้อยแล้ว ก็จะเป็น
ประโยชน์มาก ที่ว่าตรวจแล้วนี้
คือตรวจแล้วบอกไปที่เว็บไซต์ที่
เขารับแจ้งคำผิด
(www.tripitaka.com)

ดูว่า **การอ่าน** ถ้าถัวเฉลี่ยเวลา
กับหน้าหนังสือในปริมาณที่ต้อง
อ่าน เพื่อให้งานไปถึงที่สำเร็จผล
และว่าจะต้องอ่านต่อไปตลอด
กาลก็ดี หรือว่า เพราะจะ**เพื่อ
ค้ำจุนจิตใจ และโครงสร้างทาง
ความคิดแบบตลอดไป** ก็ดี

การอ่าน ให้เป็นไปได้โดย
เร็วก็ดี แต่**ถ้าเป็นไปไม่ได้ ตั้ง
หน้ามุหมั่นเอาที่ วันละ 20-60
หน้า** อ่านดูเป็นกำหนด ตาม
ระยะเวลาของชีวิตที่พอดี ตั้งต่อ

เตือนใจตนไว้ไม่ให้น้อยกว่านี้ ถึงจะดีมาก เพราะถ้าเตือนตนเองไว้อย่างนี้ ให้อ่านได้ ก็จะเข้าที่กำหนด ใน**ระยะ 3 ถึง 10 ปี**, ที่จะสามารถ **อ่านไปได้ 62,396 หน้า ได้หมดทั้ง 91 เล่ม** ทีนี้ จะเร็วจะช้าก็จะได้เป็นกำหนดพอนับ, ที่นับนั้น ก็นับถึงจิตใจด้วย ว่าสู้ถึงที่ **(ศึกษาพากเพียร เรียนรู้ หาทางพ้นทุกข์)**

ว่า **มีกำหนดกฎเกณฑ์** เป็นเรื่องเป็นราว ที่ควรนับถือ ว่ากลุ่มการอ่านของท่านผู้นั้น, ของชุมชนผู้โน้น มีอยู่ แม้เราก็ดี เราเองก็ได้ยึดโยงคงตั้ง **ความเป็นประโยชน์**เอาไว้ได้

ข้าพเจ้าเสนอข้อเรื่องนี้ กับตนเองมาอย่างนี้ก่อน เพื่อเป็นวิธีการ เผื่อพิจารณาดู และคงจะกระทำเป็นพอประมาณดังที่แจ้งนี้นั่นแหละ, คงตั้งเล่มแรกแจกเรื่อง ไว้ว่า **อ่านเล่ม 1, เล่ม 11, เล่ม 75, เป็นตั้งต้นพร้อมกัน** เพราะไม่เช่นนั้น จะสับสนอลหม่าน อ่านไม่จบไม่แล้ว เมื่ออ่านไปไม่จบไม่แล้ว ที่จะทราบว่าเขียนอย่างไรนั้น ก็ถือเป็นความข้องใจ ว่าที่ยังไม่ได้อ่านนั้น ยังไม่ได้พิจารณา ยังไม่ได้รู้เห็น

เรื่องว่าต้องให้แน่นอน ว่า ข้อคิดข้ออ่าน นั้น จะกระทำการไปตามกำหนด ที่บรรยายมานี้.

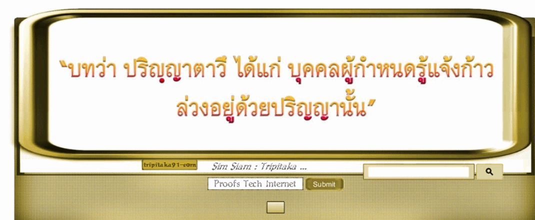
ว่า เวลาวันหนึ่งๆ ข้าพเจ้าจะแบ่งกำหนดต่อเวลา ใน 24 ชั่วโมงได้สัก 9 คาบ แล้วผนวกเป็นข้อกดดันต่อตนเอง ว่า การอ่านในคาบเวลานั้นๆ ต้องอยู่ในเกณฑ์กำหนดไม่น้อยไปกว่า จำนวน 6-7 หน้า ทั้งนี้เผื่อกันลืม ก็ตรวจบันทึกไว้ด้วย ว่าสามารถทำได้เพียงไร

แจ้งมาเพื่อทราบ ดังนี้

19-5-2558

การทำบันทึกรายการที่สามารถอ่านได้ เกี่ยวกับ คำที่อาจเขียนผิด หรือพิมพ์ผิด

นามะ เทวะ - มนุสสานัง

แล้วว่า **ปัจเจกะพุทโธโหมิ อะนาคะเต**